

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

VI. De nuptiarum solemnibus earumdemque dissolutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](#)

1) C.24. X. de sponsal. C.29. q.1. c.2. &c. 4. X. de conjug. secul. Con il. Trid. Seff. 24. c.6.

eorum,
qui sunt
sui juris.

IX. QUI sunt in potestate alterius, ut filii familias & minores, ii matrimonium contrahere non possunt sine consensu eorum, in quorum potestate sunt. In hoc negotio arduo potissimum ex præscripto legis divinæ parentes sunt honorandi. Hinc jure nostro prohibentur talia matrimonia, & pastores, qui ea benedicunt, habentur pro raptus sociis, exheredandis, qui ita convenere, liberis¹⁾. Qui per declarat. 1639. liberi, ex matrimonii usque ad finem vitæ secretis, vel ex feminis, quibus patres in articulo mortis demum juncti sunt, nati succedere nequeunt, quum hujusmodi conjunctiones turpitudinem concubinatus magis sapiant, quam connubii honestatem.

1) Stat. Bles. art.40. Melodun. art.25. edit. 1556.

C A P. V I.

DE NUPTIARUM SOLEMNIBUS EARUMDEMQUE DISSO- LUTIONE.

I.

3. Solem-
nis

Ut certum fiat, non esse impedimentum matrimonio libere contracto, & ut semper probari possit; plures legibus ecclesiasticis & civilibus cærimoniae sunt sancitæ.

declar-
tus inter
sponsalia,

II. PRINCIPIO nupturi post pacta dotalia in diœcesibus, in quibus id usus fert,

ad matrimonium præparantur per sponsalia, quæ sunt *promissio* solemnis & jurata in Ecclesia facta de matrimonio, quandocumque alteri id placuerit, ineundo. Parochus, antequam eam recipit, interrogat desponsandos, num sint ex parochia? an re verbisque sint liberi? num votum continentiae emiserint? annon consanguinei sint, norintque, quod impedit possit matrimonium? Quibus præmissis subjugit institutionem de natura hujus sacramenti, & quam sancte ad id adgredendum¹. Talis promissio diu ante matrimonii celebrationem, immo inter impuberes, fieri potest, modo infantiam egressi consentire possint². Effectus sponsaliorum, si promissio reciproca vel scriptis peracta sit, is est, ut pars deficiens coram iudice ecclesiastico conveniri, & ad pœnam *canonicam* condemnari possit³. Judex autem ecclesiasticus competens est etiam in dicecessibus, ubi sponsalia non sunt in usu. Post coram judge sacerdotali ad *resarcendum* *damnum* & ad *interesse* agitur. Solvuntur autem sponsalia mutuo consensu, matrimonio cum tertia persona contracto, professione religiosa, morbo immedicabili vel contagioso alterutrius partis, & stupro a sponsa post sponsalia admisso⁴.

1) *Ritual. Paris.* 2) C. 1. X. *de sponsal. impub.* in 6.

3) c. 2. & 6. X. *de sponsal.*

4) C. 15. & 22. X. *de sponsal.* C. 2. X. *de conversi. conjug.* C. ult. X. *de conjug. leprof.* C. 25. X. *de jurejur.*

III. MATRIMONIUM celebrandum prævia publice, quod ut publicum fiat, tria requiri proclamations runtur; proclamatio seu bannus, præsentia

parochi, testes. Proclamationes olim in Fran-
cia usitatæ natales debent concilio Lateranen-
si, quod voluit, ut presbyteri publice in Ec-
clesia indicent contrahenda matrimonia termi-
numque præfigant, intra quem impedimenta
allegari possent¹. Clarius² sancitum, ut tri-
bus diebus dominicis vel festis continuis intra
sacra solemnia missæ parochialis utriusque par-
tis tres proclamationes fiant. Episcopus ta-
men, præsertim si nupturi majorenes sunt,
unam alteramque proclamationem remittere
potest, si maligna metuitur contradic³.

1) C. 3. X. de clandest. sponsal.

2) Concil. Trident. sess. 24. Ref. c. 12.

3) Statut. Blesenf. art. 40.

præsen-
tibus testi-
bus perfi-
ciendus.

IV. CELEBRANDUM præsente pa-
store alterius partis, vel presbytero a pasto-
re vel Episcopo delegato, itemque tribus qua-
tuorve testibus præsentibus¹. Pastoris & te-
stium præsentia tam est necessaria, ut sine ea
actus nullus reputetur. Clandestina enim ma-
trimonia, saepe prohibita, denique irrita fue-
re declarata. Quæ si essent valida, deficien-
tibus testibus, contingere posset, ut pars par-
tem desereret, & utraque in continuo adul-
terio viveret.

1) Concil. Trid. ibid. stat. Bles. ibid.

effectus
matrimo-
niū.

V. EFFECTUS matrimonii sunt, ut
alter conjugum in corpus alterius nanciscatur
potestatem¹, cumque in jure convenire pos-
sit, & maritus quidem petitionem adhæsionis
instituere, h. e. ut femina ipsi cohabiter; fe-
mina, ut conjugali affectu ipsam prosequatur.

In

In Francia si hæ actiones instituuntur in foro contentioso, judex *secularis* cognoscit, neque Ecclesiæ cognoscere permisum, nisi in foro pœnitentiali. Afficit porro matrimonium statum liberorum, qui si sunt legitimi, præter emolumenta civilia, quæ hic seponimus, ordinum, beneficiorum & dignitatum ecclesiasticarum fiunt participes.

1) *1 Cor. V. 1. 4.*

VI. CHRISTIANORUM conjugium Matrimoniū
morte tantum solvitur morte; solvitur
morte; morte tantum solvitur. Jesus Christus legem divortii, judæis ob duritiem cordium indultam, abrogavit, connubiaque reduxit ad institutionem primævam¹. Infideles, qui conjugati conversi sunt, conjuncti porro esse possunt, nam baptismus remittit peccata, sed matrimonia non rumpit². Sed si alteruter conjugum nolit cohabitare ei, qui conversus est, vel alterum exponit periculo peccati mortalis; conversus declinare potest & conjungi cum alia³. Christianorum connubia nonnumquam dissolvi videntur, licet revera non solvantur, si v. gr. matrimonium apparens a judice nullum declaratur; si personæ vero matrimonio vincitæ, separantur thoro.

1) *Matth. XIX. 2. seq.* 2) *2 Cor. VII. 12. 13. seq.*
C. 8. X. *de divort.* 3) *C. 7. 8. eod.*

VII. NULLITATEM matrimonii accusare non permisum est omnibus. Si impotentia aut consensus defectus accusatur, personæ contrahentes solum; si præcedens matrimonium, pars laesa solum audiuntur. Si

N

nullum
declarat-
tur;

incestuosum vel alio modo illegitimum, actori probanda est ignorantia, nisi pro complice haberi velit. Impedimenta, quæ matrimonium nullum reddunt, quæve propterea vocantur *dirimentia*, supra attulimus. Votum simplex pariter impedit h. e. causam declinandi matrimonii suppeditat, vel contrahenti pœnitentiam conciliat; sed non inducit nullitatem.

I) C. 6. X. qui matr. accus.

separatio
conju-
gum.

VIII. SEPARATIO conjugum vere talium vel *mutuo consensu*, veluti ex voto continentiae vel *judicis autoritate* fit¹. Votum autem solemne sit oportet, ut vel ambo religiosam professionem edant, vel maritus sacros ordines recipiat. Si matrimonium nondum consummatum est, alter invito altero, cui aliud deinceps conjugium eligere liberum, religiosam vitam amplecti potest². In quo plus valet religiosa professio, quam ordinatio, quæ non rumpit matrimonium, licet nondum consummatum. Separatio *involuntaria* injungitur a judice, si adulterium commissum, quem casum notavit jus divinum³. Si alter conjugum in haeresin prolabitur, vel alia ratione professioni Christianæ fidei renuntiat⁴. Si alteruter in morbum incidit contagiosum; si maritus atrociter sœvit in uxorem; si denique sine periculo vitæ & salutis una esse nequeunt. In Francia *judex secularis* cognoscit, sive de adulterio criminaliter agatur, sive de sœvitiis atrocibus, sive de morbo contagioso. Femina actrix pendente lite sequestranda est vel a pa-

rentibus, vel in monasterio, vel in alio loco tuto & honesto⁵. His casibus separari possunt conjuges a thoro & mensa; sed renubere non possunt. Redire enim queunt, simulaque consentiunt. Durante separatione sunt in eo statu, quo conjuges, altero absente vel ægrotante, esse solent.

- 1) C. 4. §. X. *de convers. conjug.* 2) C. 2. eod.
3) Matth. V. 32. XIX. 9. 4) C. 2. 7. X. *de divor.*
5) C. 8. 13. X. *de restit. spoliat.*

I X. SOLUTO per mortem matrimonio, superstes conjux ad secunda, immo ad ulteriora vota, transire potest, quoniam Apostolus, hujus auctor libertatis, illimitate loquitur¹. Ut ne femina quidem annum luctus observare teneatur². Sed viduæ ad secunda vota properantes non iterum benedictionem nuptialem h. e. preces super sponsa fundendas, nanciscuntur, quam una vice impetrasse sufficit³. Ante omnia autem constare debet de morte prioris mariti vel uxoris idoneis auctoritatibus; alias nulla vel longissimi temporis præscriptio, nec cauſa ignorationis secunda vota excusabit⁴.

- 1) 1 Cor. VII. 39. 2) C. 4. §. X. *de sec. nupt.*
3) C. 1. 2. eod. 4) C. 19. X. *de sponsal.*

X. MAGNI refert etiam in vita civili, quomodo probatur² ad statum liberorum quoque nosse, quo die quisque baptizatus, quo nuptus sit. Qua de causa ex præscripto canonum¹ & juris nostri² Pastoribus solemne est, liberorum, quos baptizant, nomina certis libris notare, quibus inscribitur natalis, nomen infantis, pa-

rentum, parentum lustricorum & duorum testium. Idem fit in conjugatis, quorum & quatuor testium nomina consignantur: nec alias matrimonii promissiones, præter eas, quæ scriptæ sunt, judici audire licitum. Sunt & libri, quibus nomina morientium, addito die mortis & sepulturæ, inscribuntur. Qui libri, si ex præscripto legum consignantur, plenam vim probandi habent in omnis generis tribunalibus.

- 1) Concil. Trident. sess. 24. c. I. 2.
2) Statut. 1539. stat. Bles. art. 181.

Sacra-
menta
sancte ha-
benda.

XI. CETERUM de sacramentis generaliter notandum, validitatem eorum non a fide & virtute ministri pendere, licet magis consentaneum sit, ut hi digni sint ministerio. Sed minister tamen intentionem habere debet, sacramentum conferendi, h. e. serio peragere debet, saltem externe, actus ab Ecclesia imperatos: nam de occultis & interioribus non judicamus mortales¹. Inter administrandum populus lingua vernacula de natura sacramenti deque cærimonii erudiendus est². Quæ institutio actioni juncta mire auget reverentiam & devotionem. Administer habet saltem unum clericum assistenter, qui respondeat precibus cærimoniarumque partem peragat. Ubi clericis desunt, laici, veluti in pagis ludi magistri, id faciunt.

- 1) De consecrat. dist. 4. c. 25. 26. Concil. Trid. sess. 7. c. 11. 12. 2) Concil. Trid. sess. 24. Ref. c. 7.

